

Comprobant d'annu

ACCIO

No es podrán exigir les responsabilitats fins que els pupins no saigin foragitats de les posicions preses des la caiguda de la Dictadura.

Setmanari d'Esquerra Republicana.
Redacció i Administració: Francesc Llairet, 21

Portaveu del Centre Republicà Català
Subscripció al mes, 0,75 ptes.

Responsabilitats

Es evident, i diguin el que vulguin els que detenten el govern del nostre poble, que la nostra campanya pro responsabilitats ha desvetllat la gent, i pesi a llur alletargament, en veure's esperonats no han tingut més remei que eixeribir-se i justificar llur presència. En aquella casa, d'aquest assumpte no se'n sabia res, i per tant, no se'n feia res tampoc. La Comissió de responsabilitats s'entretenia amb menudències i talment com si li fessin por, deixava les coses grosses. En això s'havia arribat fins a la fita de les intencions terribles envers els que poguessin tenir i tenien més interès a fer aquesta campanya, la qual cosa s'ha vist ben bé cada vegada que s'ha donat una empena perquè el carro no s'aturés, millor dit, perquè agafés la marxa que encara no havia emprès, puix que com hauran constatat els observadors, la nostra campanya ens ha valgut una col·lecció d'insults barroers i de mal gust, calúmnies pròpies d'esperits repugnants, i fins i tot, com han iniciat, s'ha intentat inutilitzar un dels nostres homes més representatius per la seva tradició republicana amb un dictamen que deixà en el més gros dels ridículs a llurs autors i defensors, víctimes de llurs pròpies armes. En un local públic d'aquesta ciutat, davant de gent forana, el defensor d'aquell dictamen anuncià que deixarien als nostres amics de cos present. Probablement que si aquells senyors forans s'haguessin assabentat del canvi de nom de les víctimes, no haurien tingut la més lleu sorpresa. Les persones s'autoretrauen.

I ja haureu vist, amics, com la gent que ha aixecat el bastó—públicament—damunt dels nostres caps, és la que sortí a la brega quan les eleccions municipals amb la bandera de les responsabilitats i d'algun que té l'atreuiment de nomenar-se sepublicà havent-se donat de baixa durant la Dictadura del centre que po-

líticament el tregué de l'anònim, i avui creiem que encara no està incorporat a cap partit polític; un home que agraït dels que arreglen assumptes foscos des de laombra, feia de puntal de la Dictadura local, posició que no abandonà fins que els seus interessos particulars, únics als quals atén, li exigeix un canvi de postura. D'ací ve que en el transcurs d'aquell temps el vèiem aliat, emprant el seu sistema de mitges tintes però, amb un propietari, sorpresa que creient, tal volta, que l'anterior acoplament amb en Martínez Anido al Govern civil, li donava dret a demanar la part a en Sabaté, home excessivament viu i difícil de convèncer en matèria d'interessos. I aquell republicanàs que ha comès la ridícula de dirigir-se a l'opinió en contra d'un centre republicà català que pot donar-li lliçons d'austeritat i conseqüència, pren per patró de liberalisme un ex-collaborador de l'ex-governador Martínez Anido, membre del Grup Alfons a Badalona per desavinences amb en Sabaté.

Nosaltres no volem ésser malpensats, i creiem que aquesta hostilitat dels que haurien d'ésser els nostres companys, és producte d'incapacitat i feblesa, barrejada amb una bona dosi de peresa que els porta a fiar-se dels que justament eren part interessada amb les responsabilitats, sigui perquè els afectés directament, sigui perquè afectés a algun familiar o amic.

Comprenem que en aquella casa hi havia molta feina a fer i que la gent no tenia pràctica consistorial. Però en aquest cas, no deshonrava la confessió; explicar-li al poble les dificultats en què es trobava amb tota sinceritat era el més noble, i no volguer desorientar-lo fent creure que havien trobat barreres que no els deixaven passar. No n'hi ha cap de barrera legal. Tot quant han fet els Ajuntaments de la Dictadura pot ésser objecte de discussió pels homes de la República.

Una altra de les coses que fa pensar és la contesta donada pels representants d'un sector polític de l'Ajuntament a un representant del nostre Centre quan els oferiren la col·laboració i l'experiència

que tenien de l'assumpte de les responsabilitats. "No, Martí, digueren, nosaltres ja sabem el que fem, no us necessitem per a res i més val que calieu perquè podria ésser que us en toqués alguna cosa." I des de llur portantveu llançaren insidies calumnioses, mentre les responsabilitats dormien...

¿Quines intencions portaven aquella gent? ¿Eren víctimes de la seva bona fe? D'algun ho podem creure, però no de tots. Hem dit que no volíem ésser malpensats; prou que ens costa mantenir-ho. Aleshores reaparegué el nostre periòdic. I hem recollit manifestacions del president de la Comissió de responsabilitats dient que no tenia confiança que es portessin a terme les responsabilitats; ho interpretarem així encara que ell digués que no havia res a fer; concepte que ha volgut rectificar, i en el seu dret està si li convé fer-ho.

El que no té dret és a parlar de demandes al Govern civil bo i emprant un to soberbiós inadmissible en la gent que es produeix amb sinceritat. De què les responsabilitats s'hagin aculat tan responsable n'és ell com els altres; cal només discernir la bona fe de la malícia i a ell creiem acertar considerant-lo en possessió de bona fe. Així ho haurà cregut també el nostre bon amic i company Martí Cabot, quan l'ha invitat a discutir l'assumpte de les responsabilitats.

Siguin aquests passos donats, precursors d'una bona orientació que, una vegada posades les coses a son lloc, permeti fer obra positiva a uns i altres i que surtin d'una vegada de l'equivoc el que s'hi trobi.

J. NOGUERA

Instal·lacions i reparacions d'aigua, gas i electricitat. Especialitat en treballs per a Obres.

Sant Llorenç, 59 i Passatge Mercat, 7
Telèfon 365

CINEMA VICTORIA	CINEMA NOU	Teatre 'Guimerà-Picard' Cinema	CINEMA ZORRILLA
Dies 26, 27 i 28 de Març de 1932	Dies 26, 27 i 28 de Març de 1932	Dies 26 i 27 de Març de 1932	Dies 26, 27 i 28 de Març de 1932
ERAN 13 sonora en espanyol	CHERI BIBI la producció més importants parlada en espanyol per Ernest Vilches i Maria Ladrón de Guevara.	El Tenorio del Harem por Lupita Tovar dibuixos sonors	Actualitats sonors Gaumont
EL HIJO DEL AMOR McKey Taxista dibuix sonor Noticiari Fox Sonor	POPURRI (sonora) per Janet Gaynor i Charles Farrell.	El conejo Blas en "Alasca" Acurado per Lew Ayres i Genoveva Tobin	CARBÓN (sonora) Muñequitas porteñas totalment parlada Dibuixos animats sonors